

tilfælde, er det ogsaa Kommunerne, der have Fordel deraf. Jeg tror heller ikke, naar vi se rigtig paa Sagen, at det er en saa overordentlig stor Fordring, som stilles til Kommunerne. For det Første vil jo Staten strax træde til og i nogle Aar bære Byrderne, og derefter ville de kun tage til med meget ringe Beløb; der vil gaa en lang Række af Aar, inden Byrderne endeligen ere lagte over paa de enkelte Kommuner, og inden dette finder Sted, vil allerede Loven have virket temmelig betydeligt; jeg er ganske vis paa, at man allerede til den Tid vil kunne føle i de enkelte Kommuner de heldbringende Virkninger, som jeg sikkert haaber ville blive Følgen af denne Lov. Men det vil ogsaa være nødvendigt at sammenligne de Beløb, som efter Sandsynlighed komme til Anvendelse i Henhold til denne Lov, med dem, der udredes under den nuværende Fattiglov, og naar vi gjøre det, tror jeg det vil vise sig, at det dog vist ikke er en ren Utopi at tro, at naar der gives et Bidrag til Sygefæskerne af 500,000 Kr., vil et saadant Beløb kunne spares paa de Udgifter, som i dette Øieblik have fra Kommunerne til deres Fattigvæsen. Jeg tror ikke at feile meget ved at ansætte de Udgifter, som Fattigvæsenet her i Landet andrager, til mellem 7 og 8 Millioner om Aaret. Naar altsaa der tales om et Beløb af en halv Million Kroner herpaa, ville ærede Medlemmer dog vistnok indrømme mig, at den Mulighed slet ikke er saa fjern, at et saadant mindre Beløb, som det jo dog ganske sikkert er, vil kunne indvindes direkte i Fattigbyrden. Men hvad der under alle Omstændigheder vil kunne indvindes derved er, at den hele Mængde Mennesker, som nu nødvendig maa komme til Fattigvæsenet for at faae Understøttelse, bliver undraget derfra og kan holde sig selvstændig paa deres egne Ben. Jeg kan derfor ikke andet end bringe min bedste Tak til den høitærede Minister for dette Lovforslag, som jeg i det Hele og Store kan slutte mig til.

Formanden: Da det er øiensynligt, at vi ikke kunne tilendebringe 1ste. Behandling af Sagen i Dag, hvad vi vel heller ikke bør, skal jeg allerede her standse, og det saa meget mere, som jeg veed, at Flere ere nødsagede til at tage bort nu.

Forinden jeg ansætter Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt i Morgen, nævner jeg, at under Mødet er fra Justitsministeren modtaget Underretning om, at han agter her i Landsktinget at fremsætte: For-

slag til Lov om en forandret Affattelse af almindelig borgerlig Straffelovs §§ 184 og 185, samt: Forslag til Lov om Sagførervæsenet.

Fremstættelserne ville komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Endvidere har Justitsministeren i Henhold til Bestemmelsen i § 12, 2det Stykke, i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880, meddelt Landsktinget, at forskellige Bestemmelser i bemeldte Lov til forskellige Tider ere blevne fatte i Virksomhed, ligesom ogsaa enkelte Forbud i Henhold til Lovens Bestemmelser ere udstedte. Skrivelsen i dens Helhed vil efter den Sædvane, vi følge, blive optaget i Tillæg C. til Rigsdagstidenden.

Næste Møde vil blive afholdt i Morgen Kl. 1 1/2, og Dagsordenen er da:

- 1) Justitsministeren fremsætter:
  - a. Forslag til Lov om en forandret Affattelse af almindelig borgerlig Straffelovs §§ 184 og 185.
  - b. Forslag til Lov om Sagførervæsenet.
- 2) Valg af 3 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.
- 3) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om anerkjendte Sygefæsker.

Mødet hævet Kl. 4. 20'.